

Mál nr. 16/2013
M
og fjórtán tilgreindir váttryggjendur með aðsetur í London
vegna ábyrgðartryggingar stjórnar- og yfirmanna K.

Ábyrgðartrygging stjórnar- og yfirmanna; ágreiningur um gildi váttryggingar.

Gögn.

1. Málskot móttækið 11. janúar 2013 ásamt gögnum.
2. Bréf Mayer Brown International LLP dags. 5. febrúar 2013.

Málsatvik.

M kveðst vera váttryggður með ábyrgðartryggingu fyrir stjórnendur og yfirmenn K (e. Directors' and Officers' Liability Insurance) í gegnum breska váttryggingamiðlun, H. Váttryggjendur (hér eftir nefndir V) samanstandi annars vegar af fjórtán nánar tilgreindum váttryggingafélögum og hins vegar af samtökum váttryggjenda sem starfi undir merkjum Lloyd's (e. Lloyd's syndicate). M kveðst hafa tilkynnt V um möguleg tjón sem váttryggingin tekur til með bréfi til V þann 21. mars 2012. V hafi greint M frá því með bréfi 1. maí 2012 að M nyti ekki váttryggingaverndar, m.a. vegna ófullnægjandi upplýsinga K við töku váttryggingarinnar og þess að tilkynning væri of seint fram komin. M vísar því á bug að upplýsingagjöf K hafi verið ófullnægjandi og telur viðbótarvernd váttryggingarinnar í 36 mánuði hafi tekið gildi og vísar til greinar H í 3. kafla váttryggingarskilmála um 72 mánaða tilkynningafrest vegna starfa fyrrum stjórnenda hjá K. V vísar til þess að þau hafi ekki starfsleyfi hér á landi og hafi ekki veitt samþykki fyrir því að málið verði tekið til meðferðar fyrir úrskurðarnefnd og vísa til fjölmargra úrskurða nefndarinnar því til stuðnings að vísa eigi málinu frá.

Álit.

Samkvæmt 1. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd í váttryggingamálum, sbr. auglýsingu nr. 1090/2005, starfar nefndin samkvæmt samkomulagi viðskiptaráðuneytisins, nú atvinnuvegaráðuneytisins, Neytendasamtakanna og Sambands íslenskra tryggingafélaga, nú Samtaka fjármálafyrirtækja. Samkvæmt 1. mgr. 3. gr. samþykktanna úrskurðar nefndin um ágreining varðandi bótaskyldu milli málskotsaðila og váttryggingafélags, sem hefur starfsleyfi hér á landi. Jafnframt úrskurðar nefndin um ágreining sem varðar ákvæði laga nr. 30/2004. Þá er tekið fram í 3. mgr. 3. gr. að nefndin úrskurði hvort ágreiningur heyri undir nefndina og hvort ágreiningur sé þess eðlis eða studdur þeim gögnum að unnt sé að úrskurða í málinu. Telji nefndin svo ekki vera vísar hún málinu frá. Ekki liggur fyrir í málinu að V, sameiginlega eða hver fyrir sig, hafi starfsleyfi hér á landi. Þá eiga V ekki aðild að því samkomulagi sem starf nefndarinnar byggist á. Þegar svona stendur á getur úrskurðarnefnd ekki tekið mál til afgreiðslu nema fyrir liggji samþykki viðkomandi váttryggjanda, eins eða fleiri ef því er að skipta. V hafa ekki samþykkt að mál þetta verði lagt fyrir nefndina. Með vísan til þessa, sbr. og úrskurði nefndarinnar m.a. í málum nr. 104/2011, 411/2011 og 530/2011, verður ekki hjá því komist að vísa málinu frá nefndinni, sbr. 3. mgr. 3. gr. samþykktar, sbr. auglýsingu nr. 1090/2005.

Niðurstaða.

Málinu er vísað frá.

Reykjavík 26. febrúar 2013.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Póra Hallgrímsdóttir hdl.

Jón Magnússon hrl.